

af en Krigsret, som man vil have, naar Sagen bliver afgjort af en borgerlig Domstol.

Jeg anser da Ændringsforslagene, som jeg allerede har sagt, som praktisk uanvendelige, og desuden anser jeg Gennemførelsen af Lovforslaget, hvis det skulde vedtages i den af det ærede Mindretal foreslaaede Skikkelse, for formaalsløs, idet det ikke vil betyde nogen Lettelse af de for Haanden værende Vanskeligheder. Jeg anser derfor Vedtagelsen af de af det ærede Mindretal stillede Ændringsforslag som ensbetydende med en Afvisning af det Lovforslag, som Ministeriet har ført frem til Løsning af dette Spørgsmaal.

Men dertil vil jeg føje, at det unægtelig forekommer mig, at Ændringsforslagene er af en saa besynderlig Karakter, at jeg næsten ikke kan tænke mig andet, end at de ærede Medlemmer, der har stillet dem, ved nærmere Eftertanke maatte kunne komme bort fra dem. Mindretallet har været saa ivrigt for at udslette ethvert Spor af det civile Indenrigsministerium i Forbindelse med denne Sag, at det har stillet Ændringsforslag, som er helt urigtige, selv ud fra Forslagsstillernes eget Synspunkt. Allerede til § 2 i Lovforslaget, hvor der siges, at vedkommende Udskrivningskreds skal gøre Indstilling til Indenrigsministeren, ledsaget af Grunde og mulige Mindretalsvota, foreslaar Udvalgets ærede Mindretal, at denne Indstilling skal ske ikke til Indenrigsministeren, men til Forsvarsministeren. Men Mindretallets Ændringsforslag er ganske i Strid med den administrative Ordning og Regel. Udskrivningsmyndighederne hører under Indenrigsministeriet og maa selvfølgelig gøre Indstilling til Indenrigsministeren og ikke til Forsvarsministeren. Hvis Mindretallets Ændringsforslag som Helhed blev vedtaget, maatte Udskrivningskredsene dog gennem Indenrigsministeren forelægge disse Indstillinger for Forsvarsministeren. Dette er dog en mindre betydende Ting.

En anden Ting, der springer i Øjnene, er, at der overhovedet hersker stor Uklarhed i Mindretallets Opfattelse af dets egne Ændringsforslag. Disse gaar ud paa at anvende disse Mennesker til Arbejde ved civile Institutioner under Krigsministeriet eller Marineministeriet, altsaa under Forsvarsministeren, og samtidig dermed synes Mindretallet at have den Forestilling, at det har bevaret dem indenfor Hæren og Søværnet, hvilket ikke lader sig gøre. Det træder paa en højst ejendommelig Maade frem i den Modsætning, som findes mellem det første Ændringsforslag og Ændringsfor-

slag Nr. 16. I det første Ændringsforslag siges, at de værnepligtige, der her er Tale om, „kan af Forsvarsministeren indkaldes ved Sundheds- eller Arbejdstropperne, Orlogsværftet eller andre under Forsvarsministeren hørende Institutioner og Virksomheder“, altsaa Virksomheder af civil Karakter, som hører under Forsvarsministeren, og saa staar der i Ændringsforslag Nr. 16 intet mindre end dette: „I Lovforslagets Titel udgaar Ordet „civilt“, og der tilføjes i Slutningen“ — altsaa efter Ordene: „Anvendelse til Arbejde“ — „indenfor Hærens og Søværnets Rammer“. Det er i direkte Modsætning til det første Ændringsforslag, det ærede Mindretal har stillet, thi Orlogsværftet ligger ikke indenfor Søværnets Rammer, og Fyrvæsenet, Vagervæsenet og Meteorologisk Institut endnu mindre. Det er oven i Købet Institutioner, som ved en rent administrativ Beslutning kan flyttes fra Forsvarsministeren over til en civil Minister. For nogle af disse Institutioners Vedkommende har der adskillige Gange været Tale derom. Der er paa dette Punkt en fuldkommen Selvmodsigelse i disse Ændringsforslag. Jeg tilstaar, at det forekommer mig lidt haardt, at ærede Udvalgsmedlemmer vil forlange, at deres Meningsfæller i denne Sal i det ene Øjeblik skal rejse sig for at stemme for en Ting og saa et Par Minutter efter rejse sig for at stemme for lige det modsatte, med andre Ord sige: Ja og Nej omtrent i samme Aandedræt. Jeg maa beklage, at det ærede Mindretal ikke har valgt den Vej i Stedet for at stille Ændringsforslag til det oprindelige Lovforslag at stille hele deres Plan op som et sammenhængende Lovforslag, for jeg tror, at de ærede Medlemmer i saa Fald selv vilde være blevet klare over, i hvilken Grad det er umuligt at finde blot Antydning af Sammenhæng mellem de Bestemmelser, der her er foreslaaede af Mindretallet.

Men medens Ændringsforslagene saaledes forekommer mig at være af en meget ejendommelig Karakter, tilstaar jeg, at jeg har været ikke mindre forbavset over den Begrundelse, som er givet for dem. Den Begrundelse, som allerede ved første Behandling fremførtes og er gentaget her, er denne, at Lovforslaget skulde være i Uoverensstemmelse med Grundlovens Bestemmelser. Nu er der oven i Købet sket dette, svarende til den hele Uklarhed, som efter mit bedste Indtryk hersker overfor de Ændringsforslag, her er stillede, at man i Realiteten har opgivet dette Standpunkt og dog i sin Betænkning fastholder det. I